

НАВЧУСЯ ТРУДНОЩІ ТАЇТИ

Як дві руки були з тобою,
І сила в нас за двох була,
Жили в любові між собою,
Та жаль, нас доля підвела.

А ось тепер все на одного –
Чи потягнути одному?
Ну що ж, долатиму дорогу,
Без компаса йдучи в пільму.

Не маєш права спотикатись
І манівцями не підеш,
За костура учись триматись –
Від долі злої не втечеш!

За двох тепер одному жити,
Самому тяготи нести,
Не кривлячись, гіркоту пити
Й, піднявши голову, іти.

Та що це, за собою плачу?
Мені ж старатися за двох!
Ще трапиться, чужі побачать,
Задзвонять, вдарять на сполох.

Хай не догадуються й діти

Й онуки про мою біду,
Навчуся труднощі таїти,
Все наче в мене до ладу.

Їм теж нелегко забувати
Все, що судилось пережити
Покажуй приклад, як здолати
Всі тяготи і час збіжить.

Адже ти старший, закалився
За свій вже некороткий вік,
Важкого стільки надивився,
Що загубив йому і лік.

Діждуся травня, наламаю
Букет пахучого бузку,
Найкраще, що було, згадаю
У нас з тобою на віку.

А з пам'яті нехай спливають
За епізодом епізод,
Лише такі, що зігрівають
І принагідно й без нагод.

Дата написання вірша: 2022-08-01